

יום ראשון, ז' באלול תשפ"ה

31 באוגוסט 2025

נאומו של מפקד אוגדת יהודה ושומרון היוצא, תת-אלוף יקי דולף

במעמד חילופי מפקד אוגדת יהודה ושומרון

מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט.

חבריי התת-אלופים, עופר, ניסו, הישאם, גיא, אורן, אלדד, רמזי, אביהו, עזרן.

ציון - מפקד מחוז כב"ה.

My dear friends and colleagues from the USSC.

מפקדי החטיבות והגדודים, מפקדות ומפקדים, לוחמות ולוחמים, שותפים לעשייה.

מפקדי היחידות המיוחדות המבצעיות.

משפחות שכולות יקרות, נוכחותכם כאן איתנו היום חשובה ומרגשת.

ראשי המועצות והרשויות.

משפחת הדר, מיכל והילדים, נעמה, דביר, חן, שירה, הדר וענבר.

משפחתי שלי, הוריי, אחי, חבריי לחיים, רוני, אפרת, תמר ונדב אהובים שלי.

מכובדיי כולם.

אסף חממי ז"ל, אחי, המפקד הקרבי הכי טוב שעבדתי איתו, נפל בשבעה באוקטובר אחרי שהכריז מלחמה. כמה חודשים לפני כן הוא אמר – "הגזרה פה לא סובלת פאולים". אחיי לנשק, מפקדים, שותפים, חברים, מה שקרה בשבעה באוקטובר לא היה פאול, הוא היה מחדל כואב שנישא כולנו עד סוף ימינו. איבדנו את הטובים ביותר, ספגנו מכה קשה – אבל אני זוקף את הראש ואומר שגם אחרי המכה הקשה בתולדות צבא ההגנה לישראל – הכרזנו מלחמה ואנחנו משיבים מלחמה בכל הכוח! את צלקות השבעה באוקטובר, הבאתי איתי לכאן לגזרה – ביחד עם מפקדיי, אלוף יהודה פוקס שניווט ברגעים המורכבים ביותר בחוכמה, בנחישות ובדיוק, ומפקד הפיקוד אבי בלוט, אח וקולגה עשרות שנים, שהוביל את המהלכים ההתקפיים שכותרים את הטרור בזמן שהאזור כולו סוער. ביחד עם כל המפקדים, החיילים, והשותפים – יזמנו באיו"ש את "המלחמה השקטה". מלחמה שבה כל לילה מחסלים מחבלים, שולפים אותם מהמסתור, בולמים אותם בצירים ומיירטים אותם מהאוויר.

המלחמה השקטה היא מלחמה של תחבולה – של מסתערבים ששולפים מחבל מדירת מסתור בלב הקסבה, של מודיעין מדויק כמו טיל מונחה שמביא אותם לשם. במלחמה השקטה הבאנו בלי הרבה רעש וצלצולים גם את שילוב היכולות בין האוויר והיבשה לגזרה שלנו. המלחמה הזו היא קרב מוחות, מול מחבלים שמסתתרים בחדרי תינוקות, בתי חולים ומסגדים, המלחמה הזו דורשת מאיתנו ניהול מורכב של זירת לחימה עם אזרחים ושמירה על ערכי צה"ל – חתירה למגע, וגם הקפדה על טוהר הנשק.

המלחמה השקטה מתנהלת ברובה על הקרקע עם לוחמים אמיצים, חלקם מילואימניקים שנשלפו מהאזרחות, ושולפים נשקים כדי להגן על הבית שממנו יצאו. המלחמה השקטה לא נכנסת למהדורות החדשות, אבל היא נכנסת לתוך קיני מחבלים כל יום באומץ והתמדה. עברו המתיישבים ביהודה ושומרון, המלחמה אינה שקטה. הם חשים את הטרור על בשרם – בפיגועים, בטרור אבנים, בניסיונות חדירה ליישובים. אבל אני גאה בכך שבאופן יחסי, ולמרות הסיטואציות המורכבות – המלחמה השקטה מצליחה למנוע את רוב אירועי הטרור. כאן באיו"ש ובעורף. צריך לזכור – המלחמה השקטה היא עבודה סיזיפית ונטולת תהילה שכולה שליחות ונחישות. מי שמוכנים לנהל מלחמה כזו יום-יום, הם רק מי שיש להם את ה"מה" ולכן מוצאים את ה"איך". כמו המשפט שעליו חזר הירש גולדברג פולין ז"ל, עד שנרצח על ידי מחבלי החמאס.

חברות וחברים, כשעזבתי את הלשכה, הקשבתי לשקט וידעתי שכמו בכל יום ולילה, החיילים שלי נמצאים בשטח האויב. ידעתי שאי שם על גדר של יישוב, מוצבת המצלמה שתלכוד את המחבל שיגיע. בכנות, אין רגע של שקט פה בגזרה. כמו שאמר חממי – אין מקום לפאולים, כי זה עולה בחיי אדם. מעל 20 אלף פעילויות התקפיות וקרוב לאלף מחבלים שחוסלו הם התוצאה של המלחמה השקטה. והכל בזכות האנשים. קודם כל הלוחמים, המפקדים ותומכי הלחימה. המח"טים ונשותיהם שביחד עושים את הבלתי אפשרי בתקופה מורכבת וייחודית. שנים עשר מח"טים כשבטי ישראל אשר הרכיבו את עם ישראל הקדום ומהווים חומת מגן וברזל לעם ישראל בימינו. סמאו"גים, רמ"טים וקציני המטה שהם מגשימי החלומם באוגדה כולה, ביחד עם אנשי האוגדה המופלאים. השותפים שלנו מהשב"כ, מהמשטרה, מג"ב, מנהל אזרחי, כב"ה, והיחידות המיוחדות – דובדבן, ימ"מ, מבצעית שב"כ, ימ"ס איו"ש, ימ"ס ירושלים, 33, טקטית ועוד. כולם היו איתנו בכל מקום וזמן. אגרוף אחד שהולם בטרור יום-יום. מטה פיקוד המרכז ואנשיו שאיפשרו והיו שם תמיד.

אנשי ההתיישבות כולה, לראשי המועצות, לקב"טים, לרבש"צים, לאיגוד החוות והחוואים, לאנשים היקרים שפתחו את ליבם וביתם תמיד – התיישבות חזרה, ערכית, שתורמת לביטחון אבל בעיקר תורמת לרוח הלוחמים ועושה זאת ביד רחבה. בין כל ההצלחות, היו גם כישלונות – אזרחים שנהרגו ונפצעו, לוחמים שנפלו ונמצאים אצלי בלב כל הזמן. המשפחות השכולות, הפצועים שלנו – הם לא מחיר המלחמה השקטה – הם מגש הכסף של תקומת ישראל וביטחונה. אין יום שאני לא חושב על הכישלונות האלו ועל המשפחות. ואין משימה שלא מקבלת "פעל" בלי שאני חושב על הלקחים מהפעולות הקודמות. אין יום שאיני נושא עמי גם את הדאגה לחטופות והחטופים שלנו. אלו שכשלנו בשמירה עליהם בשבעה באוקטובר. נחרף את נפשנו ונעשה כל מה שנוכל כדי להחזיר אותם – אזרחי ישראל הם ה"מה" שלנו.

קובי, אתה קצין מנוסה ומקצועי, שמכיר היטב את זירת הקרב. אתה נכנס היום לנהל את המלחמה השקטה ביחד עם אבי. אני בטוח שעם נקודת המבט החדשה שתביא, לצד ניצול הניסיון שצברנו פה – תעשה פה הרבה "הרעשות" כדי לשמור על השקט. יש לך את המפקדים הכי טובים, את החיילים הכי מסורים, את המילואימניקים הכי נחושים. בהצלחה ואני כאן לכל מה שתצטרך!

המלחמה השקטה גובה מחירים מכולנו הלוחמים – מהמשפחות שדואגות, מהמילואימניקים שמתייצבים פה ועוזבים הכל שוב ושוב ושוב. אבל זה המחיר הראוי לדור שלנו ולדורות שאנו מחנכים. בזכותכם אנחנו מנצחים. קודם כל בזכות העובדה שאנחנו נלחמים על הבית ולא מוכנים לוותר. אנחנו בתקופה היסטורית ומאתגרת שתעצב את כל האזור – מעזה ועד טהראן, מיהודה ושומרון ועד לבנון. אני גאה על הזכות לקחת חלק כמפקד בצבא ההגנה לישראל במשימה הזו. גאה שאנחנו פסיק בספר ההיסטוריה של העם שלנו. זו זכות גדולה עבורי.

מילה לסיום – מהלב. היד שלי לא יכלה לכתוב את הפסיק הזה בתקופה זו, בלי הגב שלי – ההורים שלי יפה ורחמים שחינכו אותי לרגע הזה, האחים והאחיות שלי שנותרו כתף, חברי האמת שלי שנמצאים תמיד לתת עצה ודחיפה. ובמיוחד נדב הספורטאי המצטיין והחרוץ שלא תמיד הצלחתי להגיע לאימונים שלו, תמר שכובשת כל פסגה וכבר מדריכה בכירה בצופים. ויותר מכולם, אפרת אהובתי, שמנצחת על הכל ומנצחת איתי הכל. אני אוהב אותך, אני אוהב אתכם יקרים שלי.

לכם, חיילי האוגדה ומפקדיה – המשיכו להילחם, ואל תשכחו להסתכל מסביב. לחזק את אלו שקשה להם. לשמור על הבית האישי כי בזכותו הגעתם לכאן, ובזכותו אתם מבצעים את המשימה. "חזקו ואמצו, אל-תיראו ואל תערצו מפניהם, כי ה' אֱלֹהֵיךָ הוא ההלֹךְ עִמָּךְ, לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ".

גיבורים, אני גאה בכל אחת ואחד מכם!

המשיכו במלחמה על השקט – המשיכו לנצח במלחמה השקטה.